

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím:

Elmegy a gyár Nagyvenyimbe

Megszűnik egy üzem a Népstadion mögött — Évente tízmillió autóalkatrész
Munka és költözködés

Zhly

Idő

1964

Személy

Helyszám

(Idő)

(Hely)

Esti Hírlap, 1964. febr. 10.

A gyár neve Autóalkatrészek Gyártó és Javító Vállalat — keveset árul el a falakon belüli munkákról. A falak is erősen elhanyagoltak, s az épületek összevissza elhelyezése sem növeli annak az érdeklődését, aki a Dózsa György úton sétál a Népstadion mögötti részen. Pedig érdemes beljebb menni és érdemes közelebbről megnézni az itteni életet. A 850 ember, aki napi nyolc órán át a gépek mellett áll, vagy a szerelőasztalok körül ül, a hazai beteg autóbuszok, teherautók és személykocsik javításához készít alkatrészeket.

Rossz műhelyben modern gépek

— Körülbelül hány alkatrész kerül ki a gyárból?

— Még felsorolni sok lenne — mondja a gyár főmérnöke. — Mi készítjük az összes műszaki gumicikkeket, a stoplámpákat, az ablaktörlőket, az irányjelzőket, a visszapillantó tükröket és így tovább. Összesen 900—1000 féle cikket gyártunk, évente tízmillió darab alkatrészt. De jobb lesz, ha körbe megyünk.

És elindulunk a rendszer nélkül épült műhelyek között. Közelről még elhanyagoltak, alacsonyok, sötétek. A géppark viszont meglepően gondozott, korszerű; a műhelyek tiszták.

— Az ötéves tervben tovább nő a kocsipark, több autó szalad majd Budapesten és az országutakon, több kocsit kell javítani, több alkatrészt kell készíteni.

— A tervezéskor erre is gondoltunk. A gyár terve 140 százalékos fejlesztést jelöl meg.

Két szép feladat

— Ilyen körülmények között?

— Nem. A városrendezés erre a területre igényt tart. A gyár megszűnik, illetve vándorol. Sztálinvárostól hét kilométerre van Nagyvenyim község, odamegyünk. Még ebben az évben leköltözik a tömítésgyártás, az összeszerelőműhely és a forgácsolóműhely.

— Nem sajnálja, itthagyni a régi gyárakat?

— Nem — mondja határozottan a főmérnök — itt úgysem lehet fejlődni, korszerű gyártásra áttérni. Ott viszont kényelmes, modern gyárat teremtünk, jobb munkakörülmények között dolgozhatnak az emberek. Szép feladat. Mi tervezzük a gyárat, a berendezést. Szép feladat.

— Felemelt terv, költözködés. Nem sok egy kicsit?

— Csak szervezés kérdése. Itt az ismert okok miatt nem

építkezünk, de növeljük a gépparkunkat, amit azután bármikor levihetünk Nagyvenyimbe.

Újítás és szalag

Beszélgetünk, megállunk, ajtón be, ajtón ki. A főmérnök kiemeli a ládából valami gumialkatrészt. A préseléstől csipkés a széle. Ezt nemrég még ollóval nyírták le. Egy munkás újítása alapján már gép váltotta fel az ollót. Évi száz ezer forint megtakarítás. A kikapott hengerfejek javításánál a főmérnök bevezette a szalagot. Addig havonta 750—800 darabot javítottak és egy ember körülbelül két tonna súlyt emelgetett. A szalaggal 1400-ra nőtt a darabszám és kényelmesebb, könnyebb a munka.

— Sok újítójuk van?

— Igen. Decemberben ötven javaslatot nyújtottak be. Mi viszont félévenként sokszorosítva kiadjuk azokat az újítási feladatokat, amelyek megoldására szükségünk van. Nagyvenyimben építjük az új gyárat, de azért itt sem pihenünk.

— Mit szólnak a munkatársak a költözködéshez?

— Nem kerülnek hátrányos helyzetbe. A mi gyárunk a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumhoz tartozik. Minden zökkenő nélkül helyet kaphatnak a budapesti javítóüzemekben. Nem is az a cél, hogy őket telepítsük le, hanem az, hogy vidéken fejlesszük az ipart.

A kapuban búcsúztunk el. A csendes beszédű, nyugodt mozgású főmérnök eltűnt a sok épület valamelyikében. A gyár nagyon csúnya, korszerűtlen, de mégis érdemes volt közelebbről megnézni. Nyolcszázötven ember úgy gyártja a javításra szoruló autókhoz az új alkatrészeket, hogy közben egy új gyárat is épít. Szép feladat!

Pesold Ferenc